

overhovedet håndterer den udfordring, at man ser det med fællesskabets øjne fra den 1. januar 2007, hvad det er, man bringer med sig både af gældsposter og af positiv kassebeholdning.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ministeren kommer jo hele tiden med nye detaljer og ting, der kan forklare det og frem og tilbage. Hovedpointen i det, vi har hørt hele tiden, er, at en aftale skal holdes, og det lyder også fint. Og aftalen bliver jo holdt. Staten kommer ikke af med en eneste krone mere, end der er aftalt.

Kommunerne har så bare fundet lidt flere penge i kassen, som de gerne vil bruge til at gøre det lidt bedre for de ældre, til at gøre det lidt bedre i folkeskolen. Det er det, der er komplet uforståeligt, nemlig hvorfor regeringen kommer med det her formalistiske argument om, at en aftale skal holdes, selv om der ikke fragår staten noget som helst.

Hvorfor er det så vigtigt for samfundsøkonomien, at man ikke har så mange hjemmehjælpere ansat i kommunerne næste år, som man havde budgetteret med, at man ikke har så stor en indsats i folkeskolen, som man havde budgetteret med? Hvorfor er det vigtigt for samfundsøkonomien? Det er der ikke nogen der forstår, kan vi få en forklaring?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det, hr. Frank Aaen argumenterer for, er jo, at man ikke har et aftalesystem, for hr. Frank Aaen mener blot, at det, der skal styre, er, hvor mange penge der er i kassen, og at de skal bruges. Men hele grunden til, at det går godt i Danmark, er lige præcis, at man styrer den samlede offentlige økonomi.

Det, vi har aftalt med kommunerne, er, hvor mange penge de råder over, og at de fik det, de manglede, i balancetilskud af staten; ca. 10 mia. kr. leverede statskassen ekstra ud over bloktilskuddet i almindelighed. Det var de 10 mia. kr., man skulle bruge for at opretholde det niveau, der var aftalt for 2005, plus 1 mia. kr. yderligere i løft plus yderligere 2 mia. kr. Dette er altså betalt af statskassen.

Hvis man havde haft de penge, da vi lavede aftalen, eller havde sandsynliggjort, at man havde pengene, ja, så var det staten, der havde bidraget med 4 mia. kr. mindre til det kommunale system. Derfor hænger aftalen altså sammen omkring, hvad man skal bruge af penge, og

hvad staten afleverer. For at en aftale skal virke, er det begge aftaleparter, der skal overholde den, ellers giver det ingen mening.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Så fik vi en ny stribe detaljer og teknik, og hvad ved jeg, som ingen forstår, og ingen bør forstå, for det er udenomssnak.

Jeg spurgte: Hvorfor er det skadeligt for samfundsøkonomien, at kommunerne ansætter lidt flere hjemmehjælpere, end de havde regnet med, fordi de har fundet lidt flere penge, end de havde regnet med? Hvorfor er det skadeligt for samfundsøkonomien, at der er lidt flere til at passe børn? Hvorfor er det skadeligt for samfundsøkonomien, at man måske kan passe parkerne lidt bedre, end man ellers havde regnet med at man kunne osv. osv.?

Kl. 15.15

Hvorfor er en hjemmehjælper skadelig for samfundsøkonomien? Hvorfor er det bedre, at en hjemmehjælper går arbejdsløs, end at vedkommende er i arbejde? Hvorfor er det bedre, at en pædagogmedhjælper går ledig i stedet for at passe børn? Det er jo det, der er essensen i den her diskussion, og det må finansministeren da forholde sig til i stedet for at komme med tekniske udenomsforklaringer.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er jo en samlet vurdering, der gør sig gældende for, hvad det er, man aftaler, f.eks. at vi har den laveste ledighed i mere end 30 år; en ledighed lavere, end hvad Enhedslisten nogen sinde har støttet nogen tidligere regering i at man skulle nå. Der har ikke været en tilsvarende lav ledighed, med det er ikke det samme, som at der er rådighed over frie ressourcer i samfundet.

Derfor er det sådan, at alle også er enige i – de, der går ned i materien og tager det alvorligt – at der ikke er plads til, at den offentlige sektor pumper flere penge ud end det, der i forvejen er besluttet, altså at man ikke har en mere ekspansiv finanspolitik end den, der er planlagt, for så går det galt.

I øvrigt er det sådan, at hvis man bruger for mange penge i 2006, så mangler man dem i 2007, for det er jo en ressource til rådighed for de fremtidige kommuner, man rent faktisk fjerner i de kommunale kasser. Det burde ingen have interesse i, og jeg har meget svært ved at se, at det skulle være et formål, at man ansætter flere i